

Hof van beroep Antwerpen, 9 november 2017

Rolnummer 2017/SO/17

Het OPENBAAR MINISTERIE en de BURGERLIJKE PARTIJ:

HET FEDERAAL CENTRUM VOOR ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN. BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL,

KBO nr. 0254.694.086 met kantoren te 1000 Brussel, Koningsstraat 138

vertegenwoordigd door Mr. C. M. loco Mr. P. Q., beiden advocaat bij de balie te Antwerpen

tegen

1. VDK. E. K. F.

geboren te (...) op (...)

wonende te (...)

Belg

Beklaagde, aanwezig en bijgestaan door Mr. A.M. P. loco Mr. J. W., advocaat bij de balie te Mechelen

2. V. I.

geboren te (...) op (...)

wonende te (...)

Beklaagde, aanwezig en bijgestaan door Mr. A.M. P. loco Mr. J. W., advocaat bij de balie te Mechelen

1. Ten laste gelegde feiten

De eerste en de tweede :

A/ Te SINT-KATELUNE-WAVER, te KONINGSHOOIKT en te DUFFEL,

gelegen in het gerechtelijk arrondissement ANTWERPEN en elders in het Rijk tussen 2 augustus 2013 en 25 september 2014

Hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot uitvoering zodanig te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand

niet had kunnen gepleegd worden, hetzij doorgiften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf te hebben uitgelokt, (artikel 66 SWB)

Ten aanzien van 39 personen het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

Met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de personen verkeerden ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

Onder meer en meer bepaald door buitenlandse onderdanen, vooral Roemenen, naar België te laten overkomen en deze personen alhier te huisvesten met de bedoeling om deze personen aan onaanvaardbare lage lonen in mensonwaardige omstandigheden tewerk te stellen. Gebruikmakend van de sociaaleconomisch precaire toestand waarin deze potentiële werknemers verkeerden, hen naar België te lokken, hier te huisvesten en hen dan aan lonen variërend tussen 6 en 7,6 Euro per uur tewerk te stellen. Hierbij deze werknemers aanzienlijke overuren te laten presteren, ook op zaterdagen, zondagen en feestdagen, terwijl zij hiervoor geen enkele financiële toeslag ontvingen. Deze werknemers zeer brutaal te behandelen, hen zelfs te bespuwen en fysiek te duwen en aan te porren om hen sneller te laten werken. Deze werknemers herhaaldelijk om opslag te laten verzoeken, zonder hieraan een positief gevolg te geven en hen op geen enkele manier tewerk te stellen aan dezelfde loon- en arbeidsvoorwaarden als deze die voor Belgische werknemers zouden gelden. De taalbarrière en de onwetendheid omtrent de rechten waarover de werknemers beschikken, aan te wenden teneinde deze werknemers financieel uit te buiten en hen slechts een fractie van het loon waarop zij recht hadden uit te keren.

Dit ten overstaan van ten minste 39 werknemers, zijnde :

1. P. M.
2. G. I.
3. B. C. A.
4. B. E. M.
5. S. R.
6. D. A. J.
7. R. M. G.
8. G. C.
9. M. F. R.
10. M. D.
11. G. L.
12. M. M.
13. M. N.
14. S. A. M.
15. A. A.
16. M. T. A.
17. L. P.
18. B. R.
19. L. D.

20. D. V. D.
21. B. P.
22. N. M.-S.
23. S. I.
24. B. P.
25. M. O.
26. H. F. D.
27. S. A.-P.
28. P. I. C.
29. S. V.-M.
30. G. C.
31. G. C.
32. S. M. A.
33. M. A.
34. B. L. M.
38. V. A.
35. D. G. M.
36. C. I.
37. C. N. M.
39. D. M. A.

(Artikelen 433quinquies §1, 3°, 2 en 4,433septies lid 1.2° en 2 en 433novies lid 1SW) (Stukken 217 t/m 404 van het gerechtelijk onderzoek)

B/Te SINT-KATELJNE-WAVERR, te KONINGSHOOIKT en te DUFFEL,

gelegen in het gerechtelijk arrondissement ANTWERPEN en elders in het Rijk tussen 1 maart 2014 en 1 juli 2014

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat, ten overstaan van 61 werknemers, meer bepaald opzichts ;

1. A. S.
2. A. R.
3. A. Z.
4. A. I.
5. A. A. H.
6. B.
7. B. R.
8. B. L
9. C. C.
10. C. N.
11. C. D.
12. C. V.
13. C. D. Z.

14. C. G.
15. C. C.
16. F. N.
17. I. A.
18. K. Z. R. F.
19. K. I. Z.
20. K. T. T.
21. K. V. K.
22. K. P. Z.
23. M. M.
24. M. N.
25. M.-T. A.
26. C. V.
27. S. G. F.
28. P. I.
29. P. A.-O.
30. P. A. K.
31. P. R. A.
32. P. C.
33. S. R.
34. S. T.
35. T. N.
36. A. N.
37. B. C.
38. B. S.
39. G. Z.
40. M. M.
41. P. G.
42. S. L.
43. B. T.
44. H. F.-D.
45. M. I.
46. B. C.
47. D. C.
48. G. C.
49. G. C.
50. G. C.
51. L. C.
52. M. L.
53. R. M.
54. V. M.
55. Z. V.
56. D. I.
57. N. I.
58. P. I.
59. S. R.
60. S. R.
61. V. A.

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels;
- strafbaar gesteld door artikel 181 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek;
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, 61, namelijk, de werknemers vermeld onder punt B/;
- strafbaar met een sanctie van niveau 4 ;
- de bedragen van de door het Sociaal Strafwetboek voorziene strafrechtelijke en administratieve geldboeten zijn onderworpen aan de opdecimen
- in toepassing van artikel 102 van het Sociaal Strafwetboek;
- wanneer de inbreuk wetens en willens werd begaan, kan de rechter bovendien de straffen uitspreken bepaald in de artikelen 106 en 107 van het Sociaal Strafwetboek, op grond van artikel 181, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek;
- in het geval van herhaling binnen het jaar dat volgt op een veroordeling voor een inbreuk uit boek 2 van het Sociaal Strafwetboek, kan de straf op het dubbele van het maximum worden gebracht.

(Zie stukken 1 t/m 112 en 405 t/m 540 van het gerechtelijk onderzoek)

C/Te SINT-KATELUNE-WAVER, te KONINGSHOOIKT en te DUFFEL,

gelegen in het gerechtelijk arrondissement ANTWERPEN en elders in het Rijk tussen 1 augustus 2012 en 1 februari 2015

Als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber nagelaten hebben een aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen te bezorgen aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

In casu nagelaten te hebben om in hoofde van 135 beneden vermelde werknemers de correcte loonmassa te hebben meegedeeld aan de R.S.Z, teneinde op die manier voor een bedrag van minstens 172.684,50 Euro aan verschuldigde betaling van bijdragen te hebben ontdoken.

1. (X.) J.
2. A..A.
3. A. R.
4. A. S.
5. A. C. C.
6. A. D. S.
7. A. Z.
8. A. I.
9. A. .T
10. A. A.
11. A. N.
12. A. A.

13. B.
14. B. R.
15. B. B. I.
16. B. V.
17. B. C.
18. B. P.
19. B. S.-S.
20. B. S.
21. B. T.
22. B. M.
23. B. M.
24. B. C.
25. B. L.
26. B. P.
27. C. C.
28. C. A. N.
29. C. R.
30. C. P.
31. C. P.
32. C. I.
33. C. D.
34. C. V.
35. C. D.
36. C. G.
37. C. G.
38. C. F.
39. C. S.
40. C. C.
41. C. L.
42. D. R. D.
43. D. A. C. D.
44. D. C. A.
45. D. V.
46. DSG. C.
47. D. C.
48. D.
49. F. N.
50. F. M. A.
51. F. D.
52. F. S.
53. G. A. M.
54. G. C.
55. G. Z.
56. G. C.
57. G. C.
58. G. A.-V.
59. G. L.
60. H. F.-D.

61. I. A.
62. J. L.
63. K. A.
64. K. I.
65. K. T.
66. K. Z.
67. K.A P.
68. K.A V.
69. L. C.
70. L. M.
71. L. D.
72. M. G. M.
73. M. C.
74. M. E.
75. M. F.
76. M. L.
77. M. I.
78. M. M.
79. M. D.
80. M.-C. D.
81. M. M.
82. M. N.
83. M. R.
84. M.-T. A.
85. N. I.
86. N. I.
87. N. P.-C.
88. O. V.
89. O. G.
90. P. I.-R.
91. P. I.
92. P. M.
93. P. A.
94. P. M.
95. P. A.
96. P.A.
97. P. G.
98. P. I.
99. P. Y.
100. P.A R.
101. P. A. Z.
102. P. C.
103. P. I.
104. P. M.
105. P.A C.-C.
106. P.A V.-D.
107. R. M.
108. R. M.

- 109. R. C.
- 110. R. A. G.
- 111. R. M.
- 112. R. M.
- 113. R. G.
- 114. R. R.
- 115. S. M.
- 116. S. M.
- 117. S. P. R.
- 118. S. C.
- 119. s. F.
- 120. S. A.
- 121. S. K.
- 122. S. M.
- 123. S. N.
- 124. S. R.
- 125. S. R.
- 126. S. R.
- 127. S. L.
- 128. S. R.
- 129. S. T.
- 130. T. N.-A.
- 131. T. B.
- 132. V. A.
- 133. V. M.
- 134. V. I.
- 135. Z. V.

- inbreuk op artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en op artikel 33 §2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van voormelde wet;
- strafbaar gesteld door artikel 223, §1,1° van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek,
- aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling, 136, namelijk, de werknemers vermeld onder punt C/;
- strafbaar met een sanctie van niveau 2;
- wanneer de feiten wetens en willens worden gepleegd, is de sanctie van niveau 3;
- de bedragen van de door het Sociaal Strafwetboek voorziene strafrechtelijke en administratieve geldboeten zijn onderworpen aan de opdecimen
- in toepassing van artikel 102 van het Sociaal Strafwetboek;
- in het geval van herhaling binnen het jaar dat volgt op een veroordeling voor een inbreuk uit boek 2 van het Sociaal Strafwetboek, kan de straf op het dubbele van het maximum worden gebracht;

(zie stukken 794 t/m 914 van het

2. Bestreden beslissing

2.1. Er werd hoger beroep ingesteld op :

- 7 maart 2017 door de beklaagden,
- 8 maart 2017 door het openbaar ministerie,

2.2. Er werd een verzoekschrift in de zin van art. 204 (nieuw) van het Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Mechelen op:

- 7 maart 2017 door de beklaagden,
- 9 maart 2017 door het openbaar ministerie,

2.3. tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 10 februari 2017 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, MC7 kamer (1 rechter), waarbij beslist werd als volgt:

Op strafgebied:

Verbeterd de materiële vergissing in de dagvaarding onder de tenlastelegging A als volgt:

daar waar staat: « 14. S. A. M.»

dient dit te zijn : «14. S. A. M.»

Verklaart de **tenlastelegging A** bewezen in hoofde van eerste beklaagde VDK. en tweede beklaagde V., maar enkel voor zover deze betrekking heeft op de volgende twintig personen:

- S. R. (nr. 5);
- D.A. J. (nr. 6);
- R. M. G. (nr. 7);
- M. M. (nr. 12);
- M. N. (nr. 13);
- S. A. M. (nr. 14);
- O. A. (nr. 15);
- M. T. A. (nr. 16);
- L. P. (nr. 17);
- B. R. (nr. 18);
- L. D.(nr. 19);
- D. V. D.(nr. 20);
- N. M.-S. (nr. 22);
- B. P. (nr. 24);
- S. V.-M. (nr. 29);
- G. C. (nr. 30);
- G. C. (nr. 31);
- M. A. (nr. 33);
- B. L. M. (nr. 34);
- V. A. (nr. 38);

Spreekt eerste beklaagde VDK. en tweede beklaagde V. VRIJ van de tenlastelegging A voor zover deze betrekking heeft op de andere werknemers die in de dagvaarding opgesomd worden onder deze tenlastelegging;

Verklaart de **tenlastelegging B** bewezen in hoofde van eerste beklaagde VDK. en tweede beklaagde V. voor zover deze betrekking heeft op de volgende zes werknemers:

- P. A.-O. (nr. 29);
- P. I. (nr. 58);
- G. C. (nr. 48);
- G. C. (nr. 50);
- S. R. (nr. 60);
- C. C. (nr. 15);

Verklaart de tenlastelegging B voor wat de andere werknemers betreft die in de dagvaarding opgesomd worden onder deze tenlastelegging, enkel bewezen in hoofde van eerste beklaagde VDK. en tweede beklaagde V. voor zover deze betrekking heeft op de feiten van 14 juni 2014 en spreekt eerste beklaagde VDK. en tweede beklaagde V. voor het overige VRIJ van deze tenlastelegging;

Verklaart de **tenlastelegging C** bewezen in hoofde van eerste beklaagde VDK. en tweede beklaagde V.;

Wat eerste beklaagde E. VDK. betreft:

Veroordeelt eerste beklaagde VDK. wegens de vermengde tenlasteleggingen A, B en C, in de mate dat voor hem deze bewezen zijn verklaard, tot een hoofdgevangenisstraf van **18 maanden** en een geldboete van 20 x 1.000,00 euro, na verhoging met 50 opdecimen gebracht op **120.000,00 euro**;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal vervangen worden, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op 3 maanden;

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis ten aanzien van de beklaagde gedurende driejaar zal worden uitgesteld voor wat betreft de hoofdgevangenisstraf en voor wat betreft drie vierden van de geldboete;

Ontzet de beklaagde gedurende een termijn van **vijf jaar** uit de rechten voorzien door artikel 31, eerste lid van het strafwetboek, namelijk het recht om:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren; .
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden, in rechte te getuigen, anders D.om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, In uit, of door te voeren, ofte dienen in de Krijgsmacht.

Spreekt op grond van de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek de verbeurdverklaring uit in hoofde van de beklaagde van een vermogensvoordeel van 8.403,62 euro;

Wat tweede beklagde I. V. betreft:

Veroordeelt tweede beklagde V. wegens de vermengde tenlasteleggingen A, B en C, in de mate dat deze voor haar bewezen zijn verklaard, tot een hoofdgevangenisstraf van **18 maanden** en een geldboete van 20 x 1.000,00 euro, na verhoging met 50 opdecimen gebracht op **120.000,00 euro**;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal vervangen worden, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op 3 maanden

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis ten aanzien van de beklagde gedurende drie jaar zal worden uitgesteld voor wat betreft de hoofdgevangenisstraf en voor wat betreft drie vierden van de geldboete;

Ontzet de beklagde gedurende een termijn van **vijf jaar** uit de rechten voorzien door artikel 31, eerste lid van het strafwetboek, namelijk het recht om:

1. openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. verkozen te worden;
3. enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden, in rechte te getuigen, anders D.om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in uit, of door te voeren, ofte dienen in de Krijgsmacht.

Spreekt op grond van de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek de verbeurdverklaring uit in hoofde van de beklagde van een vermogensvoordeel van 8.403,62 euro;

Veroordeelt **eerste beklagde VDK. en tweede beklagde V.** hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden : 3192,62 euro;

Krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950 zoals gewijzigd bij K.B. van 13.11.2012, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, worden de eerste en de tweede beklagden elk veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro;

Verplicht eerste beklagde VDK. en tweede beklagde V. elk bovendien tot betaling van een bedrag van 25 euro bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke misdaden en aan de occasionele redders, na vermeerdering met 70 opdecimen gebracht op 200 euro.

Op burgerlijk gebied:

Verklaart de burgerlijke Vordering van het federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel, ontvankelijk en gegrond;

Veroordeelt eerste beklagde VDK. en tweede beklagde V. tot betaling aan het federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, bescherming van de grondrechten en de strijd tegen mensenhandel, van één euro (**1,00 euro**) morele schadevergoeding, vermeerderd met de gerechtelijke intresten aan

de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot op de datum van volledige betaling, alsook met een rechtsplegingsvergoeding van 180,00 euro;

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

3. Rechtspleging voor het hof

a) De zaak werd behandeld op de openbare zitting van **28 september 2017**

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het openbaar ministerie in haar uiteenzetting van de zaak en in haar vordering;
- de burgerlijke partij federaal centrum voor analyse van Migratiestromen, bescherming van de grondrechten in haar middelen ontwikkeld door haar voormelde raadsman;
- de beklaagden E. VDK. en I. V. in hun middelen van verdediging ontwikkeld door henzelf en hun voormelde raadsman, die beroepsbesluiten en stukken heeft neergelegd.

b) De in de processtukken aanwezige nota, conclusies én stukken werden regelmatig neergelegd en in het beraad betrokken. Geen enkele procespartij formuleert op dit punt enige kritiek of werpt desbetreffend een bezwaar op.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen - grieven

- a) Het hoger beroep van beklaagden E. Van de Kerkhove en I. V. tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis is ontvankelijk, behoudens betreffende de beschikkingen waarbij ze worden vrijgesproken.
- b) Bij regelmatig verzoekschrift van 7 maart 2017, op dezelfde datum ingediend op de correctionele griffie van de afdeling Mechelen van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, voeren beklaagden gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrievan aan, namelijk met betrekking tot de schuldigverklaring inzake de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A en C, de delictomschrijving, het niet bewezen zijn van de verzwarende omstandigheden, de strafmaat, de bijzondere verbeurdverklaring en de burgerlijke vordering.
- c) Het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis is ontvankelijk voor zover betrekking hebbende op strafrechtelijk gebied.

Bij regelmatig verzoekschrift van 9 maart 2017, op dezelfde datum ingediend op de correctionele griffie van de afdeling Mechelen van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, voert het openbaar ministerie een gepreciseerde en voldoende nauwkeurige beroepsgrievan aan door aan te voeren dat beklaagden niet schuldig werden verklaard inzake al de in tenlasteleggingen A en B vermelde werknemers, dat de aan beklaagden opgelegde bestraffing niet passend wordt geacht, dat beklaagden ten onrechte niet veroordeeld werden tot het volledige bedrag vermeld in de schriftelijke vordering tot verbeurdverklaring en dat ze niet veroordeeld werden tot een beroepsverbod.

- d) Rekening houdend met de grieven ligt ter beoordeling van het hof voor: de schuldigverklaring voor wat betreft de feiten van tenlasteleggingen A, B met betrekking tot een aantal

werknemers en C, de delictomschrijving van de feiten vermeld onder de tenlastelegging A, de straftoemeting met inbegrip van de vordering tot verbeurdverklaring en de vordering tot het uitspreken van een beroepsverbod, alsook de vordering op burgerrechtelijk gebied. Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering.

4.2. Beoordeling op strafgebied

4.2.1. Situering

De eenmanszaak E. VDK. heeft sedert 1988 als activiteit de tomatenteelt onder glas. Deze teelt wordt op zes verschillende locaties uitgeoefend namelijk (...).

E. VDK. doet het algemeen management van het bedrijf en zijn echtgenote I. V. doet de administratieve verrichtingen. Sedert maart 2014 werkt de zoon K. VDK. in de zaak als zelfstandig helper. Hij doet de verpakking van de tomaten, de herstelling en onderhoud van de machines.

De inpakmachines staan op de locaties aan de (...) en het (...).

In januari 2014 werd er een anoniem klachtschrijven gericht aan het arbeidsauditoraat door een buur van het voormeld tuinbouw bedrijf met betrekking tot wanpraktijken die daar zouden plaatsvinden.

Op 15 mei 2014 dienden drie Roemeense werknemers klacht, in bij de inspectie werk en sociale economie met betrekking tot de arbeidsomstandigheden van het tuinbouwbedrijf VDK. Kort voordien hadden de arbeiders het werk neergelegd naar aanleiding van de loonvoorwaarden. Enkele dagen nadat ze een akkoord hadden bereikt met E. VDK. werd het werk opnieuw neergelegd omwille van een uiting van agressie door beklagde VDK. opzichtsens een werknemer. De drie Roemenen moesten vervolgens een document tekenen waarin ze stelden dat ze zelf ontslag namen, volgens hen omdat ze de andere werknemers te veel beïnvloedden (stuk 2 blauwe onderkaft "Kabinet onderzoeksrechter).

Op zaterdag 15 juni 2014 om 9.45 u werd een controle gehouden door de sociale inspectie op de locatie (...).

Er waren toen 4 voltijdse arbeiders en 35 gelegenhedswerkers aan de slag. Geen enkele gelegenhedswerker was op dat moment Dimona gemeld.

Dezelfde dag werden de Dimona aangiften met betrekking tot de aangetroffen werknemers aangemeld alsook met betrekking tot 27 andere werknemers die op een andere locatie werkzaam waren.

Op 25 september 2014 werden er tegelijkertijd huiszoekingen gehouden in de woningen waar de seizoen arbeiders verbleven en op 5 van de zes locaties waar de tomatenteelt door het tuinbouwbedrijf VDK. werd uitgebaat.

De aanwezige Roemeense arbeiders werden naar het politiecommissariaat gebracht.

14 van de 39 aangetroffen Roemeense werknemers werden op dat moment met bijstand van een tolk verhoord én de overige Roemeense werknemers vulden een vragenlijst in met bijstand van de tolk.

4.2.2 Beoordeling van de schuld

4.2.2.1 Met betrekking tot de feiten vermeld onder de tenlastelegging A mensenhandel met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de ménselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was en met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de personen verkeerden.

De schuld van beklaagden aan de feiten van de tenlastelegging A, is bewezen gebleven met betrekking tot alle 39 werknemers door de gegevens van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting. Het hof verwijst naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter (folio nrs 10 tot en met 14 behoudens wat betreft punten 1.2.8 en 1.2.9) en herneemt deze in de mate ze niet strijdig is met hetgeen hierna aanvullend wordt gesteld.

1) Zoals de eerste rechter terecht oordeelde betekent het woord "werven" in België: het aanstellen in een betrekking (Van Dale Woordenboek).

Het feit dat de werknemers jaarlijks zelf kwamen vragen-,aan beklaagde VDK. E. of ze opnieuw bij hem mochten werken als plukker en of ze familieleden mochten meebrengen doet geen afbreuk aan het voormelde, noch het feit dat beklagden zelf tijdens de incriminatieperiode geen initiatief hebben genomen om mensen te ronselen in Roemenië.

Het feit dat de arbeiders zelf vroegen om bij beklagden te werken doet geen afbreuk aan het feit dat de tewerkstelling in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid gebeurde. Het is immers niet van belang of de tewerkstelling onder de voormelde omstandigheden met toestemming van de werknemer gebeurde.

2) Wat het vervoer van een aantal werknemers betreft, die verbleven in de woningen die ze via G. A. huurden, staat het vast, gelet op de resultaten van het telefonieonderzoek en gelet op de verklaring van I. V., dat I. V. elke ochtend met G. A. belde om mede te delen wie op welke locatie moest werken zodat George de opdrachten tot vervoer kon geven aan de arbeiders-chauffeurs die hun collega's moesten vervoeren naar de verschillende serres(stukken 557 en 572).

3) De meeste werknemers van voormeld tuinbouwbedrijf waren via bemiddeling van G. A. gehuisvest, zonder enige tussenkomst van beklagden terzake.

Wat de huisvesting betreft aangaande de woningen gelegen aan de (...), waarbij beklagden wel tussenkwamen, staat enkel vast dat deze woningen niet helemaal voldeden aan de bepalingen van de wooncode doch niet dat de huisvesting in strijd was met de menselijke waardigheid. De betrokken werknemers hebben desbetreffend overigens geen klachten geformuleerd.

4) De controle over de werkzaamheden werd bekritiseerd door quasi alle met bijstand van een tolk verhoorde werknemers.

De argumentatie van beklagden dat het aan de Roemeense werknemers opgelegde werk dat enkel bestaat in het verzorgen van tomatenplanten (het aftrekken en opkuisen van bladeren, het plukken van tomaten, het sorteren en inpakken in een moderne goed uitgeruste serre) niet moeilijk, noch inspannend noch zwaar werk is en dus zeker niet in strijd met de menselijke waardigheid en dat geen van de werknemers over de werkomstandigheden heeft geklaagd is volledig in strijd met de vaststellingen van de verbalisanten en de verklaringen van de met bijstand van een. tolk verhoorde werknemers.

De omstandigheden waaronder de werknemers arbeid dienden te verrichten zijn menonwaardig gelet op de wijze waarop ze behandeld werden door beklagden, meer bepaald:

- de voortdurende scheldpartijen en verwijten dat het werk niet snel genoeg gebeurde
- de intimidatie door steeds te dreigen met ontslag
- het verbod om te drinken buiten de toegestane pauzes
- het verbod om naar het toilet te gaan buiten de toegestane pauze
- de verplichting om zeer lange werkdagen te werken, namelijk van 6.30 u of 7.00 u 's morgens tot 19.00 u of 20.00 u, waarbij enkel een onbetaalde pauze van een half uur werd toegestaan
- het niet toekennen van een pauze op zaterdag wanneer er van 7.00 u tot 14.00 u gewerkt moest worden
- het niet toestaan van een vrije dag
- het duwen van werknemers door beklagde E. VDK.
- sedert de laatste twee weken van de incriminatieperiode verzuimd te hebben de nodige maatregelen te nemen ten aanzien van hun zoon K. die intimidatie uitoefende door met zijn niet gemuilkorfde Scheper in de serre te wandelen en zelfs eenmalig de hond los te laten op het terrein zodat de werknemers zich niet uit de serre durfden te begeven om naar het toilet te gaan
- het ontbreken van goede sociale voorzieningen op de arbeidsplaats meer bepaald de vaststelling dat de douche vuil was, dat er geen zeep of handdoeken ter beschikking was, dat er geen ruimte om een middagmaal te nuttigen voorzien was en dat er geen werkkledij voorhanden was,
- het hanteren van een stelsel van disproportioneel hoge boetes voor het drinken van water op de werkvloer, het gebruik van sanitair buiten de pauze, het niet halen van de arbitrair bepaalde quota, het roken van een sigaret tijdens de werkuren

Beklagden ontkennen de voormelde feiten doch de verklaringen van de met bijstand van een tolk verhoorde werknemers stemmen desbetreffend in hoge mate met elkaar overeen.

5) Wat de verloning betreft stellen beklagden dat de individuele rekeningen opgesteld werden door het sociaal secretariaat op grond van de Dimona aangiftes en wel degelijk bewijzen dat de wettelijk bepaalde uurlonen betaald werden. Ze stellen dat de maandelijkse loonafrekeningen bovendien ondertekend werden door de werknemers en derhalve het bewijs vormen van het akkoord van de werknemers met deze afrekening.

De door beklagden voorgelegde documenten bieden geen enkele zekerheid betreffende de gepresteerde uren. Vermits alle lonen cash werden uitbetaald en de werknemers op de loonafrekening, die opgesteld was in de Nederlandse taal, met de hand de zin "Betaald van hand tot hand "moesten schrijven in een taal die ze niet begrepen en hun handtekening moesten plaatsen, alvorens ze loon ontvingen, is er evenmin zekerheid betreffende de omvang van de uitbetaalde lonen.

Uit de diverse verklaringen van de werknemers staat vast dat een aantal onder hen sedert de stakingsactie in het voorjaar 2014 het minimumloon uitbetaald kreeg voor de officieel gepresteerde uren (zijnde 9 uur per dag en maximum 50 uur per week) doch dat ze voor alle verplicht gepresteerde uren slechts 6 euro per uur uitbetaald kregen ongeacht of het een weekdag, feestdag of zondag betrof.

Een aantal werknemers kreeg steeds 6 euro per uur uitbetaald ongeacht of ze een loondocument ondertekenden waarop een hoger loon vermeld was. Het loon werd uitbetaald na het ondertekenen van het document.

Beklaagden stellen dat er meestal geen overuren werden gepresteerd en indien dit toch het geval was, deze uren gecompenseerd werden.

Uit de documenten die tijdens de huiszoeken werden teruggevonden bij de werknemers in verband met het aantal gewerkte uren staat vast dat de werknemers wel degelijk geloofwaardige en grotendeels met elkaar overeenstemmende verklaringen aflegden terzake en een groot aantal overuren presteerden.

De verklaringen van de 14 werknemers die terzake een verhoord werden en van de werknemers die op een formulier ingevuld met bijstand ,van een tolk aangaven dat de werkomstandigheden niet aanvaardbaar waren (stukken 317-266,406,411,427,432,439,447-444) stemmen grotendeels overeen en zijn gedetailleerd.

In de serres waar beklaagde E. VDK. en zijn zoon K. toezicht hielden waren de problemen groter D.in de serres waar beklaagde I. V. toezicht hield.

Hoewel er ook een aantal werknemers zijn die verklaren geen problemen te hebben met de arbeidsomstandigheden is het hof van oordeel dat voormeld schrikbewind gold ten overstaan van alle onder de tenlastelegging A voorziene werknemers, ongeacht of ze al dan niet instemden om onder deze omstandigheden te werken.

Het hof is van oordeel dat de verzwarende omstandigheid inzake de kwetsbare toestand niet bewezen voorkomt daar de werknemers vrij konden reizen, over hun identiteitsdocumenten beschikten en op zoek konden gaan naar een andere werkgever in de buurt of elders in de wereld. Het loutere feit dat ze het financieel moeilijk hadden is onvoldoende om te besluiten dat ze verkeerden in een kwetsbare toestand.

De overige door beklagden opgeworpen argumentatie doet geen afbreuk aan het voormelde.

4.2.2.2 Met betrekking tot de feiten vermeld onder de, tenlastelegging B (niet naleven Dimona verplichtingen)

Na nieuw onderzoek van de zaak in hoger beroep treedt het hof de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter en zijn daarop steunende beslissing bij en herneemt deze, vaststellende dat er door de beklagden voor het hof geen argumenten worden aangereikt die een andersluidende redengeving en beslissing zouden noodzaken.

4.2.2.3 Met betrekking tot de feiten vermeld onder de tenlastelegging C

Na nieuw onderzoek van de zaak in hoger beroep treedt het hof de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter en zijn daarop steunende beslissing bij en herneemt deze, vaststellende dat er door de beklagden voor het hof geen argumenten worden aangereikt die een andersluidende redengeving en beslissing zouden noodzaken. Het staat vast gelet op de vaststellingen van de verbalisanten, de aangetroffen documenten tijdens de huiszoeken d.d.25 september 2014 en de verklaringen van de werknemers, dat beklagden systematisch nagelaten hebben de correcte loonmassa mede te delen aan de RSZ.

Het navolgende PV 301258/2016 toont inderdaad een groot verschil aan in lonen naargelang ze worden berekend door de werknemers op basis van de verrichte werkuren en de cash uitbetaalde uurlonen, door de dienst toezicht op de sociale wetten op basis van de door de werknemers opgestelde

lijsten met verrichte werkuren of door beklaagde I. V. op basis van de officieel aangegeven gepresteerde uren.

Het feit dat de berekening van de werknemers hoger is in 12 van de 15 gevallen is eenvoudig te verklaren door het feit dat de overuren niet werden aangegeven noch medegedeeld aan de RSZ door beklaagde I. V.

Het feit dat het in de dagvaarding onder tenlastelegging C vermeld bedrag aan ontdoken bijdragen voorafgegaan wordt door het woord "minstens" heeft enkel betrekking op het feit dat er geen rekening werd gehouden met bijdrageopslagen, boeten en interesten zoals vermeld in het onderzoeksverslag met referte SI/03/701226-NRP:151425 (stukken 914-911 met bijlagen stukken 910-844) d.d. 25 februari 2015.

De overige argumenten in conclusies doen niets af aan hoger vermelde beoordeling.

4.2.3. Beoordeling van de strafmaat

- a) De in hoofde van de beklaagden E. VDK. en I. V. bewezen verklaarde feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van hetzelfde misdadig opzet, zodat voor deze feiten bij toepassing van artikel 65, eerste lid Sw. slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.
- b) De hierna bepaalde aan beklaagden op te leggen straffen, zijn passend en aangewezen rekening houdende met de ernst, de aard en de omvang van de sociale fraude, met het gebrek aan respect voor de rechten, en het welzijn van de door hen tewerkgestelde werknemers, met het onrechtmatig voordeel dat beklaagden zich verschaffen ten aanzien van werkgevers die de sociaalrechtelijke verplichtingen wel naleefden, met de persoon van de beklaagden en met hun respectievelijk strafrechtelijk verleden.
- c) Het bedrag van de hierna bepaalde geldboetes, vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers is aangepast aan de ernst van de feiten, het beoogde voordeel en de persoon van de beklaagden. De duur van de vervangende gevangenisstraffen is aangepast aan de hoogte van de geldboetes.
- d) De beklaagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het strafwetboek. Er kan dan ook uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor de uitgesproken hoofdgevangenisstraf en voor het hierna bepaalde gedeelte van de uitgesproken geldboete voor een termijn van 3 jaar, gelet op de persoonlijkheid van beklaagden. Dit uitstel, de duur ervan en de mogelijkheid van herroeping moeten de beklaagden aanzetten tot gedragsverbetering.
- e) De aard van de feiten noopt in hoofde van beide beklaagden tevens tot een ontzetting uit de rechten vervat in artikel 31SW voor een periode van vijf jaar conform de bepalingen van artikel 433novies, eerste lid van het strafwetboek.
- f) Verbeurdverklaring

De schriftelijke vordering van het arbeidsauditoraat inzake de verbeurdverklaring van een bedrag van 270.692,46 euro aan vermogensvoordeel is als volgt samengesteld:

Huisvesting slachtoffers 153.862,80 euro

Onderbetalen werknemers: 116,829,66 euro

De vordering inzake de huisvesting van de slachtoffers wordt cijfermatig onvoldoende gestaafd op basis van de elementen tan het strafdossier en dient te worden afgewezen als zijnde ongegrond. ;

Met betrekking tot de onderbetaling van de werknemers kan enkel het vermogensvoordeel met betrekking tot de 15 werknemers vervat in navolgende proces-verbaal nr. 301258/2016 met voldoende zekerheid berekend worden.

Het hof verwijst terzake naar de berekening doorgevoerd door de eerste rechter op folio nr 20 op basis van het netto uurloon van 7.76 euro pér uit en verklaart voormeld vermogensvoordeel ten bedrage van 16.807,24 euro verbeurd.

De vordering tot verbeurdverklaring is voor het overige onvoldoende gestaafd op basis van de elementen van het strafdossier.

Het hof is samen met de eerste rechter van oordeel dat de helft van voormeld vermogensvoordeel aan elk van de beklaagden toekwam en verklaart voor elk van hen een bedrag van 8.403,62 euro verbeurd.

Deze verbeurdverklaring doet niet dermate afbreuk aan de financiële toestand van beklaagden waardoor ze een schending zou inhouden van het eigendomsrecht.

- g) Beroepsverbod: het hof is samen met de eerste rechter van oordeel dat het niet noodzakelijk is om beklaagden bovenop de voormelde sancties nog te veroordelen tot een beroepsverbod om hen de ontoelaatbaarheid van hun handelen te laten inzien.

4.3. Beoordeling op burgerlijk gebied

Op burgerrechtelijk gebied is het vonnis niet voor kritiek vatbaar. Het behoort te worden bevestigd met de enige aanpassing dat de gerechtelijke interessen lopen vanaf heden.

Het arrest waarnaar de burgerlijke partij verwijst bevindt zich in het stukkenbundel dat door de burgerlijke partij voorde eerste rechter werd neergelegd.

De overige door beklaagden opgeworpen argumentatie doet geen afbreuk aan het voormelde.

4.4. Kosten en rechtsplegingsvergoeding

Er bestaat geen aanleiding om af te wijken van het basisbedrag van deze rechtsplegingsvergoeding.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11,12,14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935,
- 162, 162bis, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering,
- 1, 2, 3, 7, 25, 31 lid 1, 33, 38, 40, 42, 43, 43bis, 44, 45, 50, 65, 66, 79, 80, 100, 433quinquies, 433novies van het Strafwetboek,
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964,

- 4 tot 8 van het K.B. van 5 november 2002,
- 38 van de wet van 26 juli 1996,
- 21 van de wet van 27 juni 1969,
- 33§2, lid 1 van het K.B. van 28 november 1969,
- 101,181, 223 §1,1' van het Sociaal Strafwetboek,
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878, -1382 van het Burgerlijk Wetboek,
- 1022 Ger.W; wet van 21 april 2007 en K.B. van 26 oktober 2007, -1 van de wet van 5 maart 1952,
- 36 van de wet van 7 februari 2003,
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985,
- 58 van het K.B. van 18 december 1986,
- 91 van het K.B. van 28 december 1950,

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen en de grieven zoals hierna bepaald, **op tegenspraak**.

Verklaart het hoger beroep van beklaagden E. VDK. en I. V. ontvankelijk, behoudens betreffende de beschikkingen waarbij ze worden vrijgesproken.

Verklaart het hoger beroep van het openbaar ministerie ontvankelijk voor zover betrekking hebbende op strafrechtelijk gebied.

Recht doende met **éénparigheid van stemmen**.

Verbetert de materiële vergissing in de tenlastelegging A met betrekking tot werknemer nr 14 daar waar "S. A. M. "dient gelezen te worden in plaats Van "S. A. M."

Op strafgebied

Verklaart beklaagde E. VDK. schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten **sub A**, behoudens met betrekking tot de verzwarende omstandigheid inzake de kwetsbare toestand, **sub B** met betrekking tot alle 61 vermelde werknemers in zoverre betrekking hebbende op 14 juni 2014 en enkel met betrekking tot P. A.- O. (nr. 29), P. I. (nr. 58), G. C. (nr. 48), G. C. (nr.50), S. R. (nr.60) en C. C. (nr.15) in zoverre betrekking hebbende op de volledige incriminatieperiode en **sub C**.

Veroordeelt beklaagde **E. VDK.** dienvolgens hoofdens deze vermengde feiten tot een hoofdgevangenisstraf van ACHTTIEN MAANDEN en tot een geldboete van 39 keer DUIZEND EURO, hetzij NEGENENDERTIGDUIZEND EURO, vermeerderd met 50 opdecimen en aldus gebracht op TWEEHONDERDVIERENDERTIGDUIZEND EURO of, bij gebrek aan betaling binnen de in artikel 40 van het Strafwetboek bepaalde termijn, tot een vervangende gevangenisstraf van 3 MAANDEN.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van de opgelegde hoofdgevangenisstraf, dit voor een periode van 3 jaar vanaf heden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging voor een gedeelte van 4/5 van de opgelegde geldboete, namelijk 39 keer ACHTHONDERD EURO, hetzij EENENDERTIGDUIZEND TWEEHONDERD EURO vermeerderd met

50 opdecimen en aldus gebracht op HONDERDZEVENTACHTIGDUIZEND TWEEHONDERD EURÓ dit voor een periode van 3 jaar vanaf heden.

Beveelt de verbeurdverklaring van een vermogensvoordeel van 8.403,62 euro in hoofde van beklaagde **E. VDK.** op basis van de artikelen 42,3° en 43 bis van het strafwetboek.

Ontzet de beklaagde **E. VDK.** overeenkomstig artikel 433novies, lid 1 van het Strafwetboek voor de duur van vijfjaar uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het strafwetboek, met name van het recht om:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders D.om enkel inlichtingen te geven;
5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om hét-ambt van gerechtelijk raadsman(gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige) of voorlopig bewindvoerder uitte oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Verklaart beklaagde **I. V.** schuldig aan de haar ten laste gelegde feiten **sub A**, behoudens met betrekking tot de verzwarende omstandigheid inzake de kwetsbare toestand , **sub B** met betrekking tot alle 61 vermelde werknemers in zoverre betrekking hebbende op 14 juni 2014 en enkel met betrekking tot P. A.- O. (nr. 29), P. I. (nr. 58), G. C. (nr. 48), G. C. (nr.50), S. R. (nr.60) en C. C. (nr.15) in zoverre betrekking hebbende op de volledige incriminatieperiode en **sub C**.

Veroordeelt beklaagde **I. V.** dienvolgens hoofdens deze vermengde feiten tot een hoofdgevangenisstraf van VIJFTIEN MAANDEN en tot een geldboete van 39 keer DUIZEND EURO, hetzij NEGENENDERTIGDUIZEND EURO, vermeerderd met 50 opdecimen en aldus gebracht op TWEEHONDERDVIERENDERTIGDUIZEND EURO of, bij gebrek aan betaling binnen de in artikel 40 van het Strafwetboek bepaalde termijn, tot een vervangende gevangenisstraf van 3 MAANDEN.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van de opgelegde hoofdgevangenisstraf, dit voor een periode van 3 jaar vanaf heden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging voor een gedeeltè van 9/10 van de opgelegde geldboete, namelijk 39 keer NEGENHONDERD EURO, hetzij VIJFENDERTIGDUIZEND HONDERD EURO vermeerderd met 50 opdecimen en aldus gebracht op TWEEHONDERDENTIENDUIZEND ZESHONDERD EURO dit voor een periode van 3 jaar vanaf heden.

Ontzet de beklaagde **I. V.** overeenkomstig artikel 433 novies, lid 1 van het Strafwetboek voor de duur van vijfjaar uit de rechten voorzien in artikel 31, lid 1 van het strafwetboek, met name van het recht om:

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders D.om enkel inlichtingen te geven;

5. geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezien voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om hét-ambt van gerechtelijk raadsman(gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige) of voorlopig bewindvoerder uitte oefenen;
6. een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Beveelt de verbeurdverklaring van een vermogensvoordeel van 8.403,62 euro in hoofde van beklaagde **I. V.** op basis van de artikelen 42.3° en 43 bis van het strafwetboek.

Verplicht beklaagden **E. VDK.** en **I. V.** elk tot betaling van een vergoeding van 51,20 euro.

Verplicht beklaagden **E. VDK.** en **I. V.** elk tot het betalen van een bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 decimes en aldus gebracht op 200 euro.

Veroordeelt beklaagden **E. VDK.** en **I. V.** solidair tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij en begroot in eerste aanleg op 3.192,62 euro, en in hoger beroep begroot op 158,90 euro.

Op burgerlijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt beklaagden **E. VDK.** en **I. V.** solidair tot het betalen aan de burgerlijke partij van een bedrag van 1 euro, vermeerderd met de gerechtelijke interesten aan de wettelijke rentevoet vanaf heden.

Veroordeelt beklaagden **E. VDK.** en **I. V.** solidair tot het betalen aan de burgerlijke partij van een rechtsplegingsvergoeding van 180 euro zowel in eerste aanleg en in graad van beroep.

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan conform artikel 4 VT WB Strafvordering.

Wijst het meer- en /of andersgevorderde af.

Veroordeelt beklaagden **E. VDK.** en **I. V.** solidair tot de kosten van de burgerlijke vordering in hoger beroep, voorgeschoten door de openbare partij en begroot op 27,56 euro.

Dit arrest is gewezen door het HOF VAN BEROEP, veertiende-sociaal kamer te ANTWERPEN, samengesteld uit

J. JAQUES,	Voorzitter,
N. VERSCHUEREN,	Raadsheer,
A. VAREMAN,	Raadsheer in het Arbeidshof,

en in de openbare terechtzitting van

NEGEN NOVEMBER TWEEDUIZEND EN ZEVENTIEN

uitgesproken door Voorzitter, J.JAQUËS,

in aanwezigheid van Substituut-Generaal I. VAN ORSHAEGEN,

met bijstand van Griffier C. VAN GOMPEL.